

Idelize Vanbergen, 22 jaar uit het Vlaamse Maasmechelen leefde tijdens haar sabbatjaar een maand mee met de zusters in Koningsoord.

Hoe lang ben je in abdij Koningsoord verbleven en wat heb je hier precies gedaan?

'Ik ben een maand in de abdij verbleven, in april 2023. Ik heb meegeholpen met de dagelijkse taken van de zusters. Zo mocht ik helpen bij handenarbeid en achter het slot, vooral in het werkgedeelte. Ik heb voornamelijk in de keuken gewerkt, want de kokkin was met verlof dus ik mocht meehelpen. Hierbij hielp ik bij het maken van het eten voor de gasten. Zuster Gueric vertelde me wat ik moest doen. Ik heb van de sfeer mogen proeven en het werkritme in de abdij. Het werk was gevarieerd.

In de namiddag mocht ik vaak helpen in de grote tuin, zoals het onkruid wieden en de bloemen en planten water geven. Ik mocht ook helpen met poetsen in de kerk, in het gedeelte waar de gasten zitten. Ik kreeg een werkschema van de zusters en begon om 9:45 tot 12 en daarna van 14:30 tot 17. Het was een mooie balans tussen werk en tijd voor mijzelf.

De zusters vroegen altijd of het niet te veel was omdat ik er voor de rust kwam, ze waren begripvol en lief en als het te veel was mocht ik een keertje overslaan. Ik heb er veel aan gehad. Tijdens handenarbeid kreeg ik rust in mijn hoofd, omdat ik alleen daarop gefocust was. Het was een gestructureerd leven, elke dag opnieuw. Het was goed voor mijn eigen mentale welzijn en geestelijke verdieping. Ik mocht soms ook meehelpen bij de boekbinderij. De zusters binden boeken in die kapot zijn of uit elkaar vallen. Er is veel ervaring voor nodig om een boek helemaal in te binden. De zusters waren ongelooflijk open over hun leven. Ze vertelden ook hoe hun leven eruit zag voordat ze zuster waren. Al was er stilte, er was altijd verbondenheid.

Wat hebben deze dagen jou gebracht?

Ik ben Rooms-Katholiek en heb het geloof van huis uit meegekregen. Op een gegeven moment bepaal je zelf of je met geloof verdergaat of niet. Ik kreeg hierin veel vrijheid van mijn moeder. Vijf jaar geleden gingen wij samen voor het eerst op retraite naar een klooster in België. Wij hadden rust nodig en we voelden ons gedragen en overrompeld door de liefde van God. Dat was toen mijn eerste kloosterervaring. Het bracht me veel verdieping en rust en daarom wilde ik dit in de toekomst vaker gaan ervaren.

Bij abdij Koningsoord mag je mee bidden en meezingen en dat doe ik graag. Ik kreeg de eerste en tweede lezing uit de Bijbel te horen, de evangelie en bijbehorende psalmen. Het was van een andere orde, maar wel dezelfde structuur. Vroeger was ik al wel misdienaar, maar ik had nog nooit de Goede Week meegemaakt. Er hangt een hele warme sfeer, ook bij de gasten. Ik verbleef in het gastenhuis en kon ook met andere gasten verhalen uitwisselen. Er was veel interactie en ik heb veel mooie gesprekken gehad met de gasten. Ik had twee keer per week een gesprek met de voormalige abdis Benedict. Bij haar kon ik met al mijn verhalen terecht. Ik mocht ook een keer bij Lectio divina, geestelijke lezing, zijn. Meestal doen de zusters dat alleen. Het uitwisselen over wat ons raakte, was enorm fijn en waardevol en ook om te horen wat de zusters geraakt heeft. Het verblijf heel veel geloofsverdieping gebracht, maar ook tijd en rust om afstand te nemen van het alledaagse. Om nog meer die aanwezigheid van God te voelen. Een maand kan confronterend zijn, met de stilte. In het begin dacht ik dat er moeilijke momenten zouden komen, bijvoorbeeld dat ik zou gaan piekeren, maar het viel mee. De stilte is soms confronterend, maar je groeit er doorheen. Je leert op God te vertrouwen. Ik mocht altijd met de zusters praten als er iets was. Ik voelde me gedragen door de aanwezigheid van hen. Omdat ik de enige gast was, mocht ik mee eten met Pasen. Ik vond het erg bijzonder dat dat mocht. Hierdoor voelde ik een enorme verbondenheid.

Zou je het andere jongeren aanraden, zo ja waarom?

Ja, ik zou het zeker andere jongeren aanraden, zo wel gelovige jongeren als jongeren die nog zoekende zijn. De ervaring in een klooster kan ook heel mooi zijn voor jongeren die niet elke week naar de kerk gaan. Die rust en tijd nodig hebben om een nieuwe richting te zoeken. Ik beschouw mezelf als zoekende gelovige. Ik blijf zoeken naar wat mij raakt, naar zingeving. Ik zou het elke jongere kunnen aanraden, het is een ervaring om nooit meer te vergeten. Je bent op heel nauwe manier verbonden met de zusters, in een korte tijd leer je ze goed kennen. Het mooie aan de stilte is dat je niet altijd veel hoeft te praten. Je voelt je verbonden, want God is aanwezig waardoor je in het warme bad van liefde opgenomen wordt. Het kan voor jongeren ook heel mooi zijn om het verblijf te combineren met vrijwilligerswerk of studie.

Wat is je het meeste bijgebleven?

Er zijn eigenlijk verschillende hoogtepunten. Alles is me bijgebleven, maar als ik moest kiezen dan het vrijwilligerswerk en de aanwezigheid van de zusters en de gebedstijden ook. Het was een hele grote vreugde om telkens naar het gebed terug te mogen gaan. De Paasmis was een groot feest, de overgang van de Paaswake naar Paaszondag was een mooie ervaring. Iedereen stond vroeg op en de mis duurde drie uur. Daarna hoorde je de vogels fluiten en toen kwam de zon op. Er was toen een mooi paasontbijt waaraan alle gasten mochten deelnemen. Het was een groot feest. Door de gebedstijden zag ik hoe het echte dagelijkse leven eruit zag en kon ik nog beter kennis maken met het Trappistinnen leven. Ook de gesprekken met de zusters twee keer per week blijven me bij, omdat we hierin veel konden uitwisselen. Er kwamen veel onderwerpen aan bod, zowel lijden als vreugde. Dat vond ik erg inspirerend. De zusters bidden elke dag voor de lijdende mens en staan heel dicht bij de mens. Ze bidden voor de zorgen die er zijn.

Toevoegingen:

De abdij ligt in een prachtige omgeving, er is een natuurbegraafplaats waar je heerlijk rond kan wandelen. Op deze manier ben je dichtbij dierbare overledenen. Het is belangrijk voor de zusters om in een natuurlijke omgeving te liggen. Ik vond het een hele mooie ervaring. Alle gasten voelen dit. Ik ging spiritueel opgeladen en met liefde naar huis en met veel nieuwe wijsheden. De gebedstijden kunnen online mee gevolgd worden, dat doe ik zelf ook vaak. Als jongere kan het mooi zijn om eerst een paar dagen te verblijven in de abdij. Het hoeft niet meteen een maand te zijn. Op deze manier kan je ontdekken en uitproberen of dit wat voor je is.

Idelize Vanbergen woont in Maasmechelen in België. In 2023 nam ze een sabbatjaar, wat wil zeggen dat ze even niet aan het studeren was of aan het werk. In september 2023 zal ze haar studie gezinswetenschappen aan de hogeschool Odisee hervatten. Een driejarige opleiding in de zorg waarin je leert om gezinnen in crisissituaties te begeleiden.

Tekst: Iris Holl